

Liste de conținut disponibile la [ScienceDirect](https://www.sciencedirect.com)

Journal of Business Venturing Insights

pagina de pornire a jurnalului: www.elsevier.com/locate/jbvi

Dinamica câmpului ca context – O analiză combinată cu mai multe perspective a efectelor contextului asupra antreprenoriatului

Alex Alterskye a, ^{*}, Ted Fuller b, Andrea Caputo b, c

a școală de afaceri și societate, Universitatea din York, York, YO10 5DD, Marea Britanie

b Lincoln International Business School, Universitatea din Lincoln, Brayford Pool, Lincoln, LN6 7TS, Marea Britanie

c Departamentul de Economie și Management, Universitatea din Trento, Via Inama 5, 38122, Trento, Italia

INFORMATII ARTICOL

Cuvinte cheie:

Antreprenoriat
Context

Teoria câmpului

ABSTRACT

Abordând nevoia tot mai mare de înțelegere a contextelor antreprenoriale, acest articol prezintă un cadru pragmatic cu mai multe fațete pentru examinarea „domeniului antreprenoriatului” și dinamica asociată acestuia. Bazându-ne pe teoria practicii a lui Bourdieu și din perspectiva logicii instituționale, introducem conceptul de domeniu ca o lentilă analitică de nivel mediu – poziționată între perspectivele micro și macro — care surprinde interacțiunea complexă a agenților și structurii în activitate antreprenorială. Conceptualizarea noastră a domeniului permite disecția structurală logică și dispozițiile actorilor, alături de procesele instituționale care modelează antreprenoriatul peisaj. Ca răspuns la solicitările de metodologii inovatoare în cercetarea antreprenorială, noi propun o abordare analitică combinată pentru a despacheta complexitatea și stratificatele ale antreprenoriatului contextuale, de la actorii individuali la influențele instituționale mai largi. Utilizarea acestui „domeniu al Conceptului de antreprenoriat, cu un accent deosebit pe dinamica câmpului, servește ca o unitate analitică pragmatică, contribuind la un discurs mai larg prin echilibrarea simplității și acurateții și capacitatea generală. Prin urmare, această cercetare oferă o cale metodologică nouă pentru explorarea a ceea ce facilitează sau împiedică activitatea antreprenorială în diferite contexte.

1. Introducere

Cercetarea în contextul antreprenoriatului a devenit mai importantă pe măsură ce au fost descoperite legături suplimentare în relația dintre activitatea antreprenorială și factorii contextuali (Welter, 2011; Welter et al., 2019; Welter și Gartner, 2016; Zahra și Wright, 2011). Studiile bazate pe context în cercetarea antreprenoriatului pot lua multe forme diferite (Ben-Hafai edh et al., 2023; Henry și Lewis, 2023; Verver și Koning, 2023), și există multe abordări în literatura existentă (Baker și Welter, 2020). Cu toate acestea, chiar dacă există provocări teoretice și empirice asociate cu cercetarea contextelor antreprenoriale, există și solicitări utilizarea unor perspective suplimentare și modalități inovatoare de dezvoltare în acest domeniu (Welter și Baker, 2021).

Acest articol prezintă un cadru pragmatic special care poate fi utilizat pentru cercetarea contextelor antreprenoriale. Acest cadru abordează unele dintre problemele inerente studierii contextelor antreprenoriale, dar se bazează și pe promisiunea cercetării antreprenoriale contextuale și răspunde apelului pentru metode și abordări alternative (Baker și Welter, 2020; Welter și Baker, 2021). The Conceptul de câmp, un „domeniu al antreprenoriatului” teoretizat și dinamica câmpului asociată, sunt operaționalizate și legate de diferite conceptualizări bazate pe câmp, împreună cu o analiză combinată pentru a ajuta la înțelegerea legăturii dintre antreprenoriat și context. Prin concentrarea asupra dinamicii unui domeniu prin prisma a două teorii diferite, activitatea antreprenorială poate fi explicată și

* Autorul corespunzător.

Adrese de e-mail: alex.alterskye@york.ac.uk (A. Alterskye), tfuller@lincoln.ac.uk (T. Fuller), acaputo@lincoln.ac.uk (A. Caputo).

<https://doi.org/10.1016/j.jbvi.2023.e00431>

Primit la 30 iunie 2023; Primit în formă revizuită la 26 septembrie 2023; Acceptat la 2 octombrie 2023

Disponibil online pe 4 octombrie 2023

2352-6734/© 2023 The Authors.

Publicat de Elsevier Inc.

Acesta este un articol cu acces deschis sub licență CC BY

(<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

cauzele acestui fapt sunt mai ferm stabilite, crescând astfel posibilitatea unui sprijin mai bine localizat și intervenție politică. În acest articol, câmp înseamnă un spațiu în care agenții participă la activitatea antreprenorială (De Clercq și Honig, 2011). Sunt diverse conceptualizări ale domeniului (Fligstein și McAdam, 2015; Normann et al., 2017), deci se sugerează că există valoare în utilizarea perspectivei atât de diferite pentru a dezvolta modalități și alternative de înțelegere a contextelor antreprenoriale. Astfel, teoria practicii a lui Bourdieu (Bourdieu, 1977, 1990; Bourdieu și Johnson, 1993) și perspectiva logicii instituționale (Thornton și colab., 2012; Thornton și Ocasio, 2008) asociate cu o lentilă teoretică neo-instituțională sunt sugerate ca abordări cu ajutorul cărora analiza combinată poate dezvolta o înțelegere a domeniilor antreprenoriale și a dinamicii câmpului. Dinamica câmpului se referă la logica structurală asociată cu combinația dintre influențele sistemului interinstituțional și mișcarea asociată cu pozițiile disponibile în domeniul antreprenorial de practică (Bourdieu, 1977; Thornton et al., 2012). Prin urmare, întrebarea de cercetare luată în considerare este: Cum poate conceptul de teren și ilustrarea legată a dinamicii câmpului, ajuta la dezvoltarea înțelegerii contextului în cercetarea antreprenorială?

Atunci când se încearcă înțelegerea contextului omnibus al antreprenoriale (Welter, 2011), trebuie avute în vedere diferite straturi ale contextului, de la perspectivele micro, mezo și macro, deși luarea în considerare a acestor straturi simultan nu este o sarcină ușoară (Gray et al., 2015). Conceptul de câmp este util, deoarece se află parțial în straturile mezo și permite suprapuneri cu conceptualizări micro și macro ale contextului (Kenis și Knoke, 2002). Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că influența recursivă poate fi prezentă în toate cele trei straturi (Alexander, 1987; Fligstein și McAdam, 2015; Gray și colab., 2015; Hoffman, 2001; Smets și colab., 2012). Domeniul antreprenoriale cuprinde straturi de context de la scara antreprenorului, a întreprinderii mici și la nivelurile organizaționale (micro) la luarea în considerare a efectelor mediului mai larg la niveluri mezo și macro asupra activităților antreprenoriale. Conceptualizările teoretice neo-instituționale ale domeniului aliniate cu perspectiva logicii instituționale (Thornton et al., 2012), pot ajuta cercetătorul să înțeleagă mai pe deplin structura și structura domeniului antreprenoriale și instituționalizările procesele care au avut loc pentru a stabili domeniul în forma sa cea mai recentă. În egală măsură, perspectiva logicii instituționale poate ajuta la descoperirea influențelor la nivel macro asupra logicii bazate pe teren prin analiza influențelor familiei bazate pe sistemul interinstituțional; piața, profesia, religia, statul, corporațiile și comunitate. Viziunea lui Bourdieusian (Bourdieu, 1977, 1990) asupra domeniului ajută la explicarea modului în care agenții sau actorii din domeniul antreprenoriale preiau poziții prin accesul la capital (Hill, 2020), formează dispoziții sau habitus (Bourdieu, 1977, 1990, 2010; Bourdieu și Johnson, 1993), răspund la modul ortodox în care se desfășoară activitatea antreprenorială în teren prin doxa (Golsorkhi et al., 2009) sau consideră că activitățile antreprenoriale sunt o distracție utilă.

și sunt realizabile prin iluzie (Bourdieu, 2010; Tatli et al., 2014). Structura domeniului antreprenoriale poate fi analizată în raport cu procesele instituționale care au determinat formarea câmpului în starea sa actuală (Battilana, 2006), din ambele perspective combinate. Astfel, o analiză combinată a domeniului antreprenoriale și a dinamicii câmpurilor legate îi spune cercetătorului mai multe despre relația dintre domeniu și activitatea antreprenorială, decât orice abordare singulară sau lentilă teoretică. Dintr-o perspectivă empirică, această analiză combinată multi-perspectivă sugerează a domeniului ajută cercetătorul să înțeleagă în continuare relația dintre agenții și structura în eforturile antreprenoriale. De exemplu, percepția unei lipse de habitus sau dispoziție, legate de activitatea antreprenorială poate determina agenții din domeniu să se angajeze în antreprenoriul instituțional (Leca și colab., 2008) în pentru a consolida activitatea antreprenorială pe teren.

Luând în considerare provocările teoretice și empirice în cercetarea contextelor antreprenoriale (Baker și Welter, 2020; Ben-Hafai edh și colab., 2023; Welter și colab., 2019; Welter și Baker, 2021), acest articol oferă contribuții prin sugestia că domeniul operaționalizat al conceptului de antreprenoriul, privit din multiple perspective și cu analiză combinată, poate fi folosit ca o unitate utilă de analiză atunci când se efectuează cercetări în contextul antreprenoriale. În special, introducerea și înțelegerea dinamicii câmpului în contextul antreprenoriale oferă modalități și noi de ilustrare a activităților antreprenoriale. Acest lucru permite, prin teoretizarea unui domeniu al antreprenoriale legat de diferite abordări, dezvoltarea înțelegerii influențelor relaționale și recursive și a straturilor de context, de la micro la mezo și macro (Öbilgin et al., 2005) și modul în care acestea sunt conectate. Utilizarea conceptului de domeniu în acest domeniu de cercetare poate ajuta la generarea unui echilibru între simplitate, acuratețe și generalizare (Baker și Welter, 2020), cu un accent deosebit pe introducerea unei perspective care poate fi utilizată într-un mod abductiv pentru a înțelege contextele antreprenoriale într-un mod util, necomplicat și practic, care face contextele generalizabile și comparabile cu alte contexte. (Fann, 2012; Hlady-Rispal și Jouison-Laffitte, 2014; Timmermans și Tavory, 2022). Analiza combinată multi-perspectivă a conceptului de teren, așa cum este prezentat aici, poate fi utilizat în cele din urmă pentru a ajuta la înțelegerea mai bună a ceea ce funcționează bine într-un context antreprenorial pentru a facilita activitatea antreprenorială și ceea ce nu funcționează bine sau ceea ce lipsește dintr-un context antreprenorial (a se vedea Fig. 1 pentru o prezentare generală bazată pe diagrame a acestei perspective).

2. Poziția teoretică : utilizarea conceptului de teren și descoperirea dinamicii câmpului, la cercetarea contextului antreprenorial

Recent, au existat apeluri pentru a înțelege în continuare contextele antreprenoriale într-un mod care să arate modul în care antreprenorii interacționează cu contextul, mai degrabă decât doar descrierea condițiilor din jurul practicii antreprenoriale (Welter și Baker, 2021). Vredodată de la lucrările fundamentale ale lui Welter (2011)), care solicită cercetări care ar putea modela în continuare înțelegerea contextelor în antreprenoriul, cercetătorii au abordat conceptul de context într-o multitudine de moduri diferite (Ben-Hafai edh et al., 2023; Welter) și Baker, 2021). Este recunoscut faptul că cercetarea în context în antreprenoriul are potențialul de a fi incredibil de complexă, cu cine, ce, unde, când și de ce (Welter et al., 2019) s-au conectat la activitatea antreprenorială, toate fiind zone potențial fertile de investigație. Astfel, conceptul de „câmp” este introdus ca o modalitate de a ajuta la înțelegerea în continuare a contextului. Termenul „context” este definit ca cadrul spațial, social, economic, temporal și instituțional pentru antreprenoriul (Welter, 2011), în timp ce „domeniul” este poziționat ca parte a contextului, încorporat în el și participând cu el, ceea ce duce la evoluția contextului însuși. Termenii, deși similari în limbaj comun, nu sunt interschimbabile. Dinamica câmpului poate fi găsită în mișcarea asociată cu pozițiile disponibile

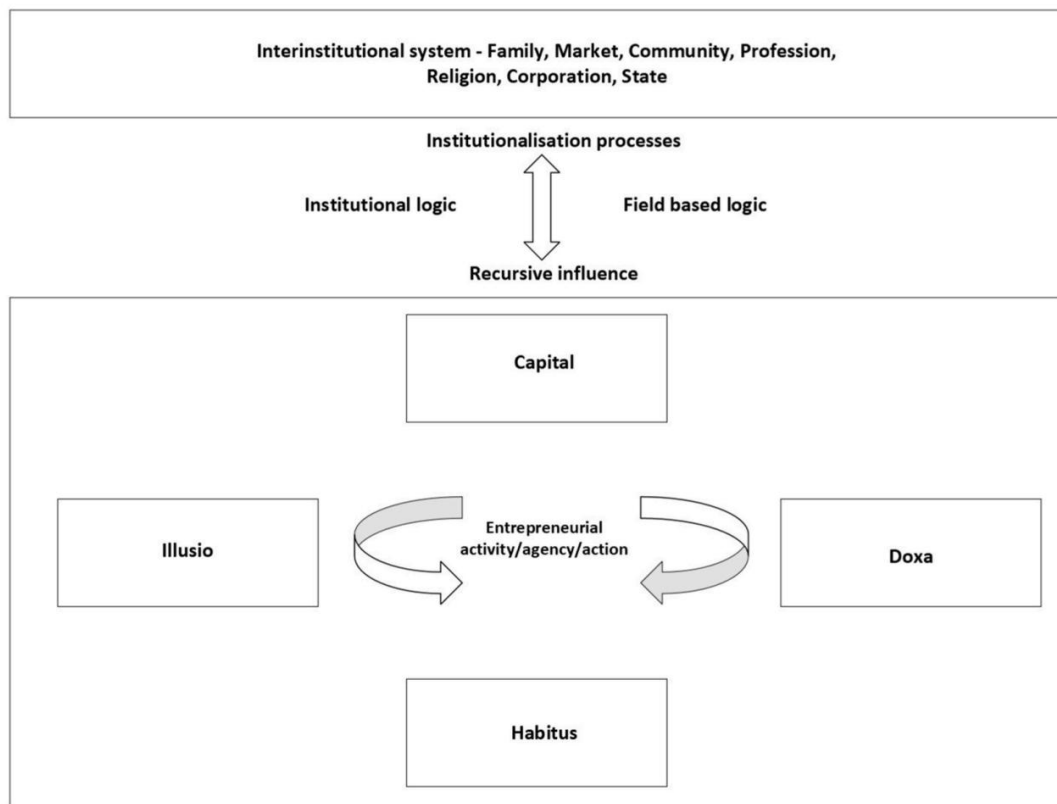

Fig. 1. O analiză combinată multi-perspectivă a contextului și întreprinderii.

În domeniul întreprinderii de practică (Bourdieu, 1977), de exemplu, pozițiile de teren sunt disponibile prin recoltarea de capital social disponibil (pentru un exemplu aplicat, vezi Fig. 2) și logica structurală asociată cu influența interinstituțională în câmp (Thornton et al., 2012), astfel, ordinea instituțională a Comunității și a sa se vede din nou Fig. 2) poate avea o influență pronunțată în domeniu și formează baza logicii instituționale a domeniului. Investigarea dinamicii câmpului construiește o înțelegere a acțiunilor bazate pe agenți într-un domeniu de practică. Utilizarea conceptului de câmp cu analiza combinată permite investigarea dinamicii bazate pe câmp care merg mai mult decât o descriere a contextului, ci ilustrează de fapt ce se întâmplă în legătură cu activitatea întreprinderii legată de o context anume și poate explica de ce și cum se întâmplă aceste lucruri.

Câmpul ca unitate de analiză cuprinde straturi de context care includ mediul mai larg, coborând la agent, care poate ajuta la dezvoltarea unei înțelegeri bogate a contextului întreprinderii. Din punct de vedere instituțional, se poate spune că instituțiile globale să opereze la nivel macro (Meyer și Rowan, 1977; Scott, 1995). Într-adevăr, Thornton și colab. (2012) utilizează conceptul de sistem interinstituțional, care sugerează că societatea cuprinde ordinele instituționale de familie, piață, comunitate, religie, corporație și stat, iar o combinație a influențelor acestor instituții globale formează logica unui domeniu specific. Prin urmare, anume înțelegerea specifică a contextului întreprinderii poate fi dezvoltată printr-o analiză a influențelor instituționale la nivel macro, cum ar fi sistemul interinstituțional, care sunt asociate unui anumit domeniu. Domeniul, așa cum este conceptualizat printr-o lentilă neo-instituțională, rezidă în principal în stratul mezo al contextului (Wooten și Hoffman, 2016), care este afectat și afectează stratul macro de context într-o relație recursivă. În cadrul conceptualizării bourdieusiene a câmpului, domeniul rezidă la intersecția structurii sociale, influențelor și acțiunilor bazate pe agenți legate de activitatea care emană din domeniu (Bourdieu, 1984; Drakopoulou-Dodd et al., 2014) În acest caz, întreprinderea. Domeniul cuprinde actori și agenți care sunt afectați de amenajarea și activitatea care emană din teren, dar și actorii afectează și influențează domeniul prin propria activitate și acțiune.

În raport cu aplicarea empirică a acestei abordări, domeniul ar trebui tratat ca o unitate de analiză (Babbie, 2015). Analiza s-ar ocupa, în primul rând, de descoperirea structurii domeniului din perspective bourdieusiene și neo-instituționale și în al doilea rând, evidențierea dinamicii câmpului asociată posturilor disponibile în domeniu (Bourdieu, 1977, 1990) și influența a sistemului interinstituțional pe logica structurală a domeniului (Thornton et al., 2012). Unitatea de observație ar fi agenții în domeniul care participă la activități întreprinderii, astfel încât orice abordare empirică trebuie să se concentreze pe colectarea de date în jurul agenților și interacțiunilor lor. Cu toate acestea, agenții din domeniu vor ocupa anumite poziții în domeniu și vor avea o anumită dispoziție bazată pe teren (Bourdieu, 1977), cercetătorul ar trebui să capteze aceste informații și să le vadă holistic aplicate într-un mod abductiv. atunci când se analizează proprietățile câmpului, structura și dinamica, mai degrabă decât să se concentreze pe cazul circumstanțelor unui întreprindător individual (Fann, 2012; Hlady-Rispal și Jouison-Laffitte, 2014; Timmermans și Tavory, 2022). Folosind exemplul aplicat, așa cum este discutat mai târziu în acest articol, dacă dovezile empirice sugerează că există o logică generală bazată pe comunitate sau că există o mulțime de

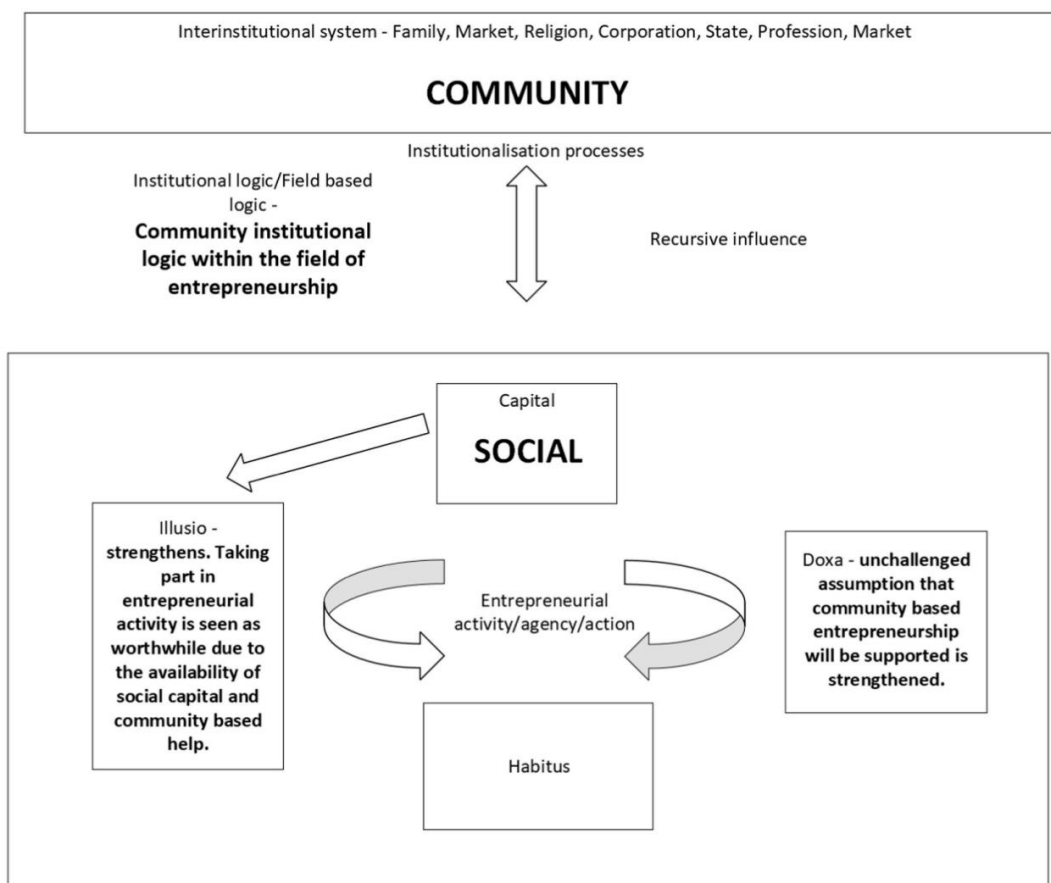

Fig. 2. Dinamica câmpului ca exemplu de context.

capitalul social în domeniu, circumstanțele particulare ale unui agent ar putea fi foarte diferite de altul în raport cu acești factori, dar toate dovezile ar trebui revizuite și analizate holistic pentru a ajuta la înțelegerea domeniului, spre deosebire de agentul individual. Metode empirice care se concentrează pe descoperirea experiențelor trăite de zi cu zi ale agenților din domeniu, experiențele și interacțiunile acestora cu domeniul, împreună cu gândurile și sentimentele lor în legătură cu accesibilitatea domeniului și intențiile lor viitoare în jurul terenului. interacțiunile, ar trebui utilizate în această abordare. Utilizarea analizei de teren în acest fel permite cercetătorilor să se concentreze mai mult asupra modului în care antreprenorii interacționează cu mediile lor și să reconstruiască contextul în care aceștia operează prin descoperirea influențelor recursive între ei înșiși și în domeniu (Welter și Baker, 2021). A Critical Process Approach (Baker și Welter, 2020), în care există solicitări pentru o extindere a metodelor empirice pentru cercetarea antreprenoriatului și a contextului, se aliniază cu abordarea pragmatică propusă deoarece aplicarea abductivă (Timmermans și Tavory, 2022) a „câmpului” de antreprenoriat” se poate preta multor metode de cercetare diferite. De exemplu, o abordare realistă care sugerează domenii poate fi ilustrată prin descoperirea organizațiilor, mecanismelor, structurilor sociale și instituțiilor (Fleetwood, 2017; Vincent și Pagan, 2019).

Este important atunci când ne gândim la conceptul de câmp că un câmp nu este neapărat o entitate independentă sau individuală, ci poate fi încorporat și/sau conectat la multe alte domenii prin conexiuni puternice sau slabe (Fligstein și McAdam, 2015, p. 80). „Câmpul antreprenoriatului” poate fi încorporat ca o „păpușă rusă” (Fligstein și McAdam, 2015, p. 59) sau poate fi conectat la alte domenii. Aceste domenii exterioare pot avea o oarecare influență asupra rezultatelor antreprenoriale observate, de exemplu, poate exista un domeniu industrial predominant cu multe companii tehnologice bine dezvoltate sau de succes (Feldman et al., 2005; Saxenian, 1991), sau poate exista un domeniu educațional în cadrul în care sunt prezente o serie de instituții de învățământ (De Jorge-Moreno et al., 2012; Duval-Couetil, 2013) care susțin în formarea antreprenorială, aceste domenii suprapuse ar trebui recunoscute în cercetarea empirică, dar „domeniul antreprenoriatului” în sine ar trebui să fie unitatea principală de analiză.

2.1. Teoria câmpului Bourdieusian și legături cu contextul antreprenorial

Bourdieu sugerează că câmpurile sunt sisteme de poziții sociale în cadrul cărora agenții și actorii concurează și interacționează între ei pentru a accesa capitalul disponibil în domeniu (Oakes et al., 1998, p. 260). El folosește limbajul sportului în care domeniul influențează „un sentiment pentru joc”, jocul, în acest caz, fiind o activitate de start-up sau de antreprenoriat (Bourdieu, 1990). „Feel for the game” al unui start-up sau al unei activități antreprenoriale într-o regiune este că poate fi ușor sau greu să începi o afacere sau că o faci într-un anumit mod, într-un anumit sector, obținând un anumit tip de sfaturi, de exemplu, iar aceasta este influențată de condițiile sau condițiile percepute prezente într-un anumit context. Un individ poate emana dintr-un câmp, de exemplu, ele există doar pentru că câmpul există (Bourdieu și Wacquant, 1992, p.

107). Acest lucru poate fi legat de cercetarea antreprenorială bazată pe context, deoarece într-o anumită activitate se desfășoară o multă activitate antreprenorială regiune, aceasta poate duce la o creștere a persoanelor care provin din acest domeniu pentru a desfășura o activitate și de înființare a afacerilor, astfel încât se instituie o relație recursivă, care întărește domeniul antreprenorial prin creșterea numărului de agenți și actori care sunt implicați în antreprenariat. Există un spațiu de joc (teren) (De Clercq și Honig, 2011) în care agenții pot decide să urmărească și să utilizeze capitalul (Dodd et al., 2021; Hill, 2018, 2020; Light and Dana, 2013; Vershinina et al., 2011) (economic - financiar, social - conexiuni, simbolic - statut sau cultural - cunoștințe de industrie, calificări) disponibile pentru a desfășura o activitate în antreprenoriale. The spațiul de joc (câmpul) este un spațiu construit relațional (Tatli et al., 2014) în care sentimentul (iluzio) (Meliou și Ozbilgin, 2023) pentru activitatea de antreprenariat care se desfășoară în cadrul acestuia și dacă această activitate merită desfășurată, este influențată de mai multe niveluri și de acțiunile altor agenți din domeniu. Câmpul este un spațiu construit relațional în care agenții sunt influențați de fiecare altel și prin influențele la nivel micro, mezo și macro și este, de asemenea, un spațiu contestat în care agenții concurează pentru capital și resurse (Bourdieu, 1990). Într-un domeniu al antreprenariatului, acest capital ar putea fi o serie de lucruri, variind de la statut, feliicități și respect în cadrul unui grup de rețele de afaceri pentru bunuri materiale și câștig economic. Distribuția acestui capital definește structura domeniului (Bourdieu, 2010), prin urmare, există legături între această distribuție a capitalului în domeniu (nivel mezo) și influență. Prin urmare, influența la nivel macro asupra unui domeniu al antreprenariatului poate fi produsă și reprodusă prin intermediul unor instituții precum o instituție bine stabilită sau sectorul industrial dominant, sau rețele de antreprenori de succes sau instituții de învățământ care promovează atitudini pozitive spre activitate în antreprenoriale într-o regiune (Spigel, 2013, p. 813). Practicile actuale (Champenois et al., 2020; Johannisson, 2011) a agenților care operează în domeniu sunt întrucât și în microstratul (Karatas-Ökan și Chell, 2010) de context în care s-au împărțit și itește alegerile practice ale domeniului și influența recursivă și relațională dintre câmp și agent pot fi întinse în continuare (Chalmers și Shaw, 2015; Thompson și colab., 2020). De fapt, o întinse alegere suplimentară a modului în care antreprenorii „fac contexte” (Baker și Welter, 2020) este dezvoltat.

Agenții și actorii individuali operează în spațiul social delimitat bazat pe context în care se află și înțeleg context și acțiunile în consecință (Lockett et al., 2014). Ei devin inconștient familiarizați și familiarizați cu „doxa”, sau ipotezele necontestate, ale domeniului sau presupuziile de a face lucrurile într-un anumit fel (Golsorkhi și colab., 2009). Într-adevăr, agenții și actorii se obișnuiesc cu „logica structurală a domeniului” (Bourdieu, 1984, p. 235), și o „doxa” (Drakopoulou-Dodd et al., 2014; Somon, 2016; Spigel, 2013) este stabilit în domeniu. Aceste influențe bazate pe agenți, pe lângă influențele bazate pe micro, mezo și macro, se combină pentru a forma o alcătuire spațială a iulii de joc (câmp). Dispoziția (habitus) (De Clercq și Voronov, 2009a; Drori et al., 2006; Nicolopoulou et al., 2015; Öbilgin și colab., 2005; Patel și Conklin, 2009; Tatli et al., 2014) care agenții percep pozițiile disponibile în spațiul de joc (teren) și cum se poate simți (iluzio) (Drakopoulou-Dodd et al., 2014; Pret și colab., 2015; Tatli et al., 2014) să participe la activitatea în cauză, de exemplu, activitate antreprenorială, determină modul în care agenții vor acționa în legătură cu această activitate (Bourdieu, 1977, 1990, 2010; Bourdieu și Johnson, 1993; Bourdieu și Wacquant, 1992). Acest lucru poate duce la implicarea mai multor sau mai puțini agenți în activitate în antreprenoriale care întăresc practica antreprenorială. Dispoziția de a deveni antreprenor este legată de, sau are o relație cu, cât de stabilită este acea poziție într-un domeniu (Pret și Carter, 2017) și legitimitatea percepută a poziției de antreprenor în domeniul de către titularii și nou-veniți (De Clercq și Voronov, 2009a), astfel că există un domeniu specific habitus conectat la un domeniu de practică (Hill, 2018). Cu atât mai mult cu cât poziția de antreprenor devine consolidată sau banală sau este perceput ca fiind asociat cu acumularea diferitelor forme de capital într-un domeniu, cu atât mai mult cu cât poziția influențează dispoziția agenților în cadrul câmpului și un „proces de autonomizare” (Bourdieu și Johnson, 1993, p. 63) legat de poziția și activitatea anexată avansează, influențând în continuare dispoziția, și întărește domeniul. Dintr-o perspectivă empirică, cercetarea s-a concentrat pe descoperirea unui domeniu al antreprenariatului și a elementelor conexe precum habitus, capital, doxa și iluzio. ar trebui să se concentreze pe acțiunile bazate pe agenți și pe percepțiile legate de participarea la activitate în antreprenoriale. De exemplu, sunt agenții capabili să recolteze cu ușurință capital pe teren pentru a-și sprijini activitatea în antreprenoriale, simt ei că a fost ușor să se alăture câmpului, simt ei că antreprenariatul este o activitate realizabilă și care merită, observă alți agenți care iau parte la activitate, simt ei că se pot alinia cu ușurință la normele instituționale și sociale din domeniu. Acest lucru este în linia marii aliniată cu o metodă analitică pentru a evalua domeniu sugerat de Bourdieu (Bourdieu și Wacquant, 1992, p. 104).

Conceptualizarea bourdieusiană a domeniului a fost subutilizată în cercetarea bazată pe antreprenariat (Vincent și Pagan, 2019, p. 194), iar conceptele care alcătuiesc perspectiva lui Bourdieu sunt adesea uitate sau tratate într-un mod deconectat. (Sklaveniti și Steyaert, 2020), de exemplu, iluzio este rar operaționalizat. Acest lucru se poate datora faptului că elementul cel mai evident observabil în cadrul teoretic este disponibilitatea capitalului și modul în care câmpul este întrucât în capital. Conceptualizarea și conceptele aferente au fost deja utilizate pentru a investiga: culturile antreprenoriale (Spigel, 2013), un anumit domeniu industrial bazat pe geografic sau context industrial care acționează ca proxy pentru un domeniu (Dodd et al., 2021; Drakopoulou Dodd) et al., 2018; Shaw et al., 2017), industrie și locații (Hill, 2018, 2020), domenii bazate pe afaceri (De Clercq și Voronov, 2009b), ca domeniu de practică legat la o mișcare (Outsios și Kittler, 2018), persoane defavorizate care intră într-un domeniu antreprenorial (De Clercq și Honig, 2011), ca anumit domeniu de activitate economică (Terjesen și Elam, 2009), sau printr-o analiză realistă critică a consultantilor de resurse umane independenți (Vincent și Pagan, 2019). Operaționalizarea teoriei practicii lui Bourdieu pentru a investiga contextele antreprenoriale este o provocare, dar dacă sunt folosite diferite metode empirice și o abordare abductivă, așa cum sa discutat mai devreme, „domeniul antreprenariatului” descris în acest articol se bazează pe literatura existentă, deoarece practica de a participa la activitatea antreprenorială în sine constituie dinamica domeniului în viziunea prezentată, indiferent de detaliile specifice bazate pe context, cum ar fi sectorul industrial sau anumite tipuri de agenți și activitate.

2.2. Perspectiva logicii instituționale și contextul antreprenorial

Din punct de vedere instituțional, se poate spune că instituțiile globale funcționează la nivel macro (Meyer și Rowan, 1977; Scott, 1995), într-adevăr Thornton și colab. (2012) utilizează conceptul de sistem interinstituțional care sugerează că societatea cuprinde

a ordinelor instituționale și o combinație a influenței acestor ordine globale formează logica unui domeniu specific. Câmpul ca conceptualizat printr-o lentilă neo-instituțională rezidă în principal la stratul mezo al contextului (Wooten și Hoffman, 2016), care este afectat de și afectează straturile macro și micro ale contextului într-o relație recursivă. Actori sau agenți dintr-un domeniu la care participă activitatea antreprenorială, sau un start-up, sunt încorporate într-un context instituțional și vor întreprinde procese de a crea sens legate de domeniul în care se află; acest sens poate fi descris ca fiind logica instituțională (Thornton et al., 2012) a domeniului. Prin înțelegerea în continuare a influențelor sistemului interinstituțional, care constă din ordinele instituționale ale Familiei, Piaței, Comunității, Profesiilor, Religiei, Corporațiilor și Statului (Thornton et al., 2012; Thornton și Ocasio, 2008), despre logica instituțională atașată unui domeniu al antreprenoriatului, se poate înțelege mai mult despre activitatea antreprenorială care se desfășoară în acel loc.

Ordinele instituționale (Friedland și Alford, 1991) nu cauzează pur și simplu izomorfism, ci pot crea rezultate eterogene legate de activități și/sau cultura care este atașată unui context, deoarece acestea pot fi modelate de diferite combinații sau combinații de ordinele instituționale care predomină într-un anumit context. Activități și/sau rezultatele pot fi legate în mod eterogen de modul în care agenții dintr-un domeniu interpretează sau au anumite valori atașate ordinelor instituționale la nivel societal, agenții au „tranzacții instituționale” asupra realității și și definesc raționalitatea în funcție de metaforele, valorile și practicile rădăcinilor instituționale dominante sau de origine. „Ordinea” (Thornton et al., 2012, p. 45). În legătură cu aceasta, legată de activitatea de pornire a afacerii, într-un anumit context, instituțional ordinea familiei (Randerson et al., 2015), de exemplu, poate fi foarte puternică și predominantă și poate avea o influență puternică asupra logicii instituționale a antreprenoriatului în acest context (Aldrich și Cliff, 2003). Folosind această abordare, ordinele instituționale se combină un anumit mod într-un anumit context în care are loc o anumită activitate și o logică instituțională se formează în raport cu activitatea în cauză. Aplicând acest lucru cercetătorilor referitoare la antreprenoriat și context, într-o anumită regiune sau context este prezentă o anumită combinație de ordine instituționale (Friedland și Alford, 1991, p. 259), care va da logica care este prezentă în jurul activității de antreprenoriat un anumit gust sau comportament. Această logică instituțională este construită din detaliile atribuite influențelor sistemului interinstituțional în contextul respectiv; de exemplu, logica instituțională legate de antreprenoriat pot avea o influență religioasă puternică într-o regiune sau țară (Zelekha et al., 2014), iar acest lucru ar putea afecta rezultatele antreprenoriale. Într-un alt exemplu, dacă există o ordine instituțională puternică bazată pe influența și logica „Comunității”, aceasta se poate traduce într-o activitate mai mare de antreprenoriat social sau mai multă acțiune antreprenorială în jurul unui focus bazat pe comunitate. Legat de antreprenoriat, s-a sugerat că o comunitate poate dezvolta o cultură antreprenorială (Marti et al., 2013), că agenții îi pot implica în viața cu locul și o comunitate pentru a permite antreprenoriatul (McKeever et al., 2015), că practica de afaceri într-o comunitate epuizată se poate alinia cu obiectivele comunității (Johnstone și Lionais, 2004), că antreprenorii pot beneficia de comunitate și pot beneficia din aceasta (Fortunato și Alter, 2015) și că logicile instituționale bazate pe comunitate pot ghida comportamentul firmelor (Reay et al., 2015). Un alt exemplu interesant poate fi văzut în care locuitorii orașelor mici adoptă strategii economice și o comunitate pentru a promova antreprenoriatul în zonă, lucrând activ pentru consolidarea conexiunilor comunitare care, la rândul lor, au întărit focalizarea ordinii interinstituționale comunitare a logicii instituționale în domeniu (Roundy, 2019).

Perspectiva logicii instituționale a fost utilizată în legătură cu cercetarea bazată pe antreprenoriat în mai multe moduri, care includ; investigând încorporarea culturală a logicilor instituționale legate de activitatea antreprenorială de zi cu zi (Greenman, 2013), antreprenoriatul instituțional și crearea de noi organizații care utilizează logici hibride (Tracey et al., 2011), înțelegerea verde antreprenoriat în economia partajată prin logici instituționale (Grinevich et al., 2019), antreprenoriat social (Zhao și Lounsbury, 2016), logici instituționale hibride și influența asupra ecosistemelor antreprenoriale (Roundy, 2017), apeluri de cercetare privind antreprenoriatul, sustenabilitatea digitală și logicile concurente (George et al., 2021), logicile instituționale naționale care modelează antreprenoriatul modele de convingeri (Valliere, 2017), investigarea antreprenoriatului în orașele mici legate de logica pieței și comunitare (Roundy, 2019), părțile interesante, furnizorii de resurse și logicile instituționale bazate pe public legate de legitimitatea și succesul noilor întreprinderi (Fisher și al., 2017; Pahnke et al., 2015), analizând logica care stă la baza acțiunii antreprenoriale (Watson, 2013) și adaptarea întreprinderilor mici și mijlocii la logica instituțională în cadrul rețelelor (Leppäaho și Pajunen, 2018). Un exemplu deosebit de interesant în acest sens cercetarea a implicat o trecere în revistă a activității Țărilor afacerilor de familie din Italia, în care s-a constatat că o puternică influență combinată a familiei și a logicii instituționale a pieței a dus la o guvernare mai puternică a firmelor de familie, deoarece logica pieței a contracarat unele dintre rezultatele negative legate de logica familiei, cum ar fi dependența excesivă de talentul slab al familiei (Miller et al., 2017).

Dintr-o perspectivă empirică, din nou, apelurile din literatura de specialitate și context de a utiliza abordări inovatoare de cercetare (Welter și Baker, 2021; Welter și Gartner, 2016) pot fi bazate pe, precum și pe baza tehnicilor utilizate în ex. -tant literatura de logica instituțională, de exemplu anchete, analize etnografice, analize de documente de arhivă, interviuri și studii de caz aplicat pentru a face analiza tipului ideal sau triangularea datelor și a metodelor de analiză (Thornton et al., 2012, p. 184).

2.3. Cum pot fi utilizate perspectiva logicii instituționale și teoria câmpului bourdieusian, folosind o analiză combinată multi-perspectivă a domeniului concept, pentru a ajuta la înțelegerea contextelor antreprenoriale?

Folosind o încrucișare teoretică a viziunii neo-instituționale și a viziunilor bourdieusiene asupra domeniului și combinarea cu mai multe perspective analiza, instituționalizarea (Zucker, 1977) a structurii câmpului, dinamica și structura câmpului, interacțiunea dintre elemente bazate pe câmp precum habitus, doxa, illusio și capital (Bourdieu, 2010), precum și logica instituțională predominantă în domeniu, formează un fel de cadru de referință pentru agenții și actorii din domeniu, iar acest lucru poate fi investigat de cercetători. Asta nu înseamnă că toți agenții sau actorii dintr-un anumit domeniu al antreprenoriatului vor acționa în același mod, deoarece au opinii diferite și deținem poziții diferite în acel domeniu și, astfel, vor acționa în consecință pe baza pozițiilor și dispozițiilor individuale, chiar dacă ei sunt influențați de acestea și logică instituțională sau cadru de referință. Dintr-o perspectivă empirică, aceasta înseamnă că contextul antreprenorial poate fi înțeles într-un mod relațional, printr-o înțelegere nu numai a structurilor instituționale prezente, ci și a unei înțelegeri care poate fi dezvoltată legată de modul în care actorii care interacționează între ei influențează activitatea antreprenorială. Pentru de exemplu, dacă este perceput a fi relativ ușor să te alături rețelelor antreprenoriale (Lefebvre et al., 2015) într-un context, există multe

capital social util (Malecki, 2012) disponibil, iar agenții care participă deja la aceste activități și sunt primitori și gata să ofere ajutor și sprijin, atunci acest lucru poate duce la rezultate antreprenoriale pozitive; acest lucru poate fi văzut în mediile culturale organizaționale colectiviste din țările în curs de dezvoltare, unde antreprenorii îi ajută în mod activ pe alți antreprenori (Rooks et al., 2016). Această perspectivă ajută la dezvoltarea înțelesului multiplicității contextului și influenței ei asupra activității antreprenoriale, deoarece un domeniu al antreprenoriatului poate fi prezent peste granițele industriale, geografice, problematice și bazate pe practică, iar toate acestea se pot combina pentru a forma o influență comună asupra contextului antreprenorial. Există puține articole care combină analiza bazată pe câmpul antreprenorial din logica instituțională și conceptualizările bourdieusiene sau care utilizează această perspectivă pentru a evidenția în mod specific problemele legate de antreprenoriat și context; o excepție notabilă de la aceasta este lucrarea lui De Clercq și Voronov (2011) în care legitimitatea bazată pe teren derivată din logicile instituționale este analizată legată de noțiunile de habitus și doxa. De remarcat, perspectivele teoretice folosite în această abordare pragmatică nu sunt neapărat direct proporționale între ele, ci oferă lămpi diferite care pot fi utilizate într-un mod combinat și complementar pentru a ajuta la înțelegerea mai bună a antreprenoriatului și a contextului.

Pentru a ilustra modul în care cadrul pragmatic cuprins în domeniul conceptului de antreprenoriat privit din mai multe perspective cu analiza combinată a dinamicii câmpului poate fi operativ, va fi util să discutăm un exemplu aplicat familiar echipei de cercetare.

În timpul investigațiilor unui context antreprenorial (vezi Fig. 2), dacă se constată că ordinea instituțională din sistemul interinstituțional al „Comunității” are o influență deosebit de puternică asupra domeniului, agenții pot fi foarte conștienți de comunitate (Huggins și Thompson, 2015) se bazează pe influența și logica instituțională și importantă a acesteia în facilitarea antreprenoriatului în acest context. Ideile de comunitate și de ajutor reciproc pot fi găsite și întruchipate în disponibilitatea din belșug a capitalului social (Birch și Whittam, 2008) în domeniu. Acest lucru ar duce la un sentiment puternic că activitatea de antreprenoriat este un lucru util de făcut, datorită ajutorului disponibil din partea altora, care poate duce la consolidarea iluziei (Tatli et al., 2014) legată de activitate și înțelegerea a unei doxa antreprenoriale centrate pe comunitate. Se înțelege că există multe relații recursive într-un domeniu, astfel încât disponibilitatea capitalului social înțelegându-se și ordinea instituțională „Comunității”, determinând dezvoltarea unei logici instituționale a antreprenoriatului comunitar, prin procese de instituționalizare legate de recoltarea acestui capital. De către agenții. Astfel, dinamica domeniului legată de descoperirea proceselor de instituționalizare și a logicii comunitare, precum și influența acesteia legată de consolidarea iluziei în jurul activității antreprenoriale sunt ilustrate folosind analiza combinată discutată în acest articol.

3. Concluzie

Acest articol urmărește să răspundă la întrebarea de cercetare: Cum poate conceptul de teren și ilustrarea legată a dinamicii câmpului, să ajute la dezvoltarea înțelesului contextului în cercetarea antreprenorială? Folosirea conceptului de teren în acest fel, cu accent pe descoperirea dinamicii câmpului, permite ca practica reală a antreprenoriatului în sine să ajungă în primul rând al analizei contextului antreprenoriatului, mai degrabă decât să se concentreze doar pe înțelegerea contextului din prealabil. -asumat perspective particulare, cum ar fi perspective bazate pe context industrial, de afaceri, social sau instituțional. Într-adevăr, dezvoltarea unei înțelegeri a dinamicii bazate pe teren și a influențelor recursive macro, mezo și micro asupra practicii antreprenoriatului poate ajuta la încapsularea unei ilustrații bogate și utile a ceea ce funcționează și a ceea ce cauzează probleme în jurul activității antreprenoriale într-un context anume. De exemplu, habitus-ul poate fi construit printr-un „cadrul instituțional” (Karataş -Ökan și Chell, 2015, p. 112), sau activitatea și formale bazate pe agenți pot fi puse în aplicare de agenți care desfășoară o formă de antreprenoriat instituțional (Battilana, 2006; Leca et al., 2008; Sieweke, 2014; Wang, 2016), sau logicile instituționale predominante pot influența și înțelegerea „doxa” (Bourdieu, 2010) sau logica structurală a unui domeniu al antreprenoriatului, arată aplicații utile ale acestei combinații analizate.

Pe scurt, utilizarea conceptului de teren permite cercetătorului să descrie contextul antreprenoriatului, dar și să meargă mai departe decât o simplă descriere, deoarece contextul antreprenoriatului poate fi înțeles mai mult atunci când este analizat în raport cu dinamica câmpului din diferite perspective teoretice (Baker și Welter, 2020). Într-adevăr, utilizarea conceptului de teren în acest mod ar putea fi utilă ca proxy pentru conceptele de cercetare antreprenoriale bazate pe context, cum ar fi ecosistemul antreprenorial (Roundy et al., 2017; Wurth et al., 2022) și poate fi folosită pentru a facilita apelurile tematice de cercetare în literatura de specialitate a ecosistemelor antreprenoriale în jurul contextului. Construcția de teren poate ilustra modul în care diferitele condiții localizate afectează ecosistemele antreprenoriale sau poate descoperi structura acestor ecosisteme prin cartografierea conexiunilor relaționale care contribuie la rezultate antreprenoriale pozitive (Wurth et al., 2022, p. 751). De exemplu, dacă se constată că se face schimb de capital social abundent într-un „domeniu al antreprenoriatului”, acest capital ar putea fi utilizat de practicieni și factorii de decizie politică pentru a dezvolta și oficializa programe de mentorat antreprenorial în regiune (Light și Dana, 2013), sau dacă cercetarea descoperă o logică dominantă într-un domeniu, antreprenorii în curs de dezvoltare, antreprenorii și practicienii se pot adapta astfel încât activitățile lor să se alinieze cu această logică și să devină mai legitime (Fisher et al., 2017). Utilizarea acestei perspective poate ajuta la contracararea onorării dintre provocările prezente atunci când cercetătorii antreprenoriatului și contextul, cum ar fi dezvoltarea înțelegerii multiplicității contextului și influenței ei, dezvoltarea unei înțelegeri a straturilor de context, dezvoltarea unei înțelegeri bazate pe agenți. practică antreprenorială legată de context și utilizând o viziune omnibus variabilă a contextului. Conceptul de teren cu analiza combinată a dinamicii câmpului poate fi folosit în cele din urmă ca un dispozitiv pentru a ajuta la înțelegerea în continuare a ceea ce funcționează bine într-un context antreprenorial pentru a facilita start-up-urile sau activitatea antreprenorială, ce nu funcționează bine sau ce lipsește dintr-un antreprenor. context.

Declarățiile de contribuție a autorului CRediT

Alex Alterskye: Conceptualizare, Metodologie, Validare, Investigare, Scriere – schiță originală, Scriere – revizuire și editare, Vizualizare, Administrare proiecte. Ted Fuller: Conceptualizare, Metodologie, Validare, Scriere – revizuire și editare, Supraveghere. Andrea Caputo: Conceptualizare, Metodologie, Validare, Scriere – revizuire și editare, Supraveghere.

Declarație de interes concurență

Nici unul.

Disponibilitatea datelor

Nu au fost utilizate date pentru cercetarea descrisă în articol.

Referințe

- Aldrich, H.E., Cliff, J.E., 2003. Efectele pervasive ale familiei asupra antreprenoriatului: spre o perspectivă de integrare a familiei. *J. Autobuz. Ventur.* 18, 573–596. [https://doi.org/10.1016/S0883-9026\(03\)00011-9](https://doi.org/10.1016/S0883-9026(03)00011-9).
- Alexander, J.C., 1987. *The Micro-macro Link*. Univ of California Press.
- Babbie, E., 2015. *Practica cercetării sociale*. Nelson Educație.
- Baker, T., Welter, F., 2020. Contextualizing Entrepreneurship Theory, prima ed. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781351110631>.
- Battilana, J., 2006. Agenții și instituțiile: rolul de activare al poziției sociale a indivizilor. *Organizația* 13, 653–676. <https://doi.org/10.1177/1350508406067008>.
- Ben-Hafai edh, C., Xheneti, M., Stenholm, P., Blackburn, R., Welter, F., Urbano, D., 2023. Interacțiunea contextului și antreprenoriatului: noua frontieră pentru cercetarea contextualizată. *Autobuz mic. Eco.* <https://doi.org/10.1007/s11187-023-00770-6>.
- Birch, K., Whittam, G., 2008. Al treilea sector și dezvoltarea regională a capitalului social. *Reg. Stud.* 42, 437–450. <https://doi.org/10.1080/00343400701874222>.
- Bourdieu, P., 2010. *Distincție*, 1 editie. Routledge, Londra.
- Bourdieu, P., 1990. *Logica practicii*, Trad. R Nice Camb. Politică.
- Bourdieu, P., 1984. *Distincție: o critică socială a judecății gustului*. Presa universitară de la Harvard.
- Bourdieu, P., 1977. Schișa unei teorii a practicii. În: *Cambridge Studies in Social Anthropology*: vol. 16. Cambridge University Press polițist.
- Bourdieu, P., Johnson, R., 1993. *The Field of Cultural Production: Essays on Art and Literature*. Columbia University Press.
- Bourdieu, P., Wacquant, L.J., 1992. O invitație la sociologia reflexivă. Presa Universității din Chicago.
- Chalmers, D.M., Shaw, E., 2015. Construcția endogenă a contextelor antreprenoriale: o perspectivă bazată pe practică. *Int. Autobuz mic. J.* 0266242615589768.
- Champenois, C., Lefebvre, V., Ronteau, S., 2020. Antreprenoriatul ca practică: revizuirea sistematică a literaturii a unui domeniu în curs de dezvoltare. *Întreprindere. Reg. Dev.* 32, 281–312. <https://doi.org/10.1080/08985626.2019.1641975>.
- De Clercq, D., Honig, B., 2011. Antreprenoriatul ca mecanism integrator pentru persoanele defavorizate. *Întreprindere. Reg. Dev.* 23, 353–372. <https://doi.org/10.1080/08985626.2011.580164>.
- De Clercq, D., Voronov, M., 2011. Sustainability in entrepreneurship: a tale of two logics. *Int. Autobuz mic. J. Res. Entrep.* 29, 322–344. <https://doi.org/10.1177/0266242610372460>.
- De Clercq, D., Voronov, M., 2009a. Către o perspectivă practică a antreprenoriatului legitimitatea antreprenorială ca habitus. *Int. Autobuz mic. J.* 27, 395–419.
- De Clercq, D., Voronov, M., 2009b. Rolul capitalului cultural și simbolic în capacitatea antreprenorilor de a răspunde așteptărilor privind conformitatea și inovația. *J. Mici Autobuz. Manag.* 47, 398–420.
- De Jorge-Moreno, J., Laborda Castillo, L., Sanz Triguero, M., 2012. Efectul programelor de educație economică și de afaceri asupra intenției antreprenoriale ale studenților. *EURO. J. Tren. Dev.* 36, 409–425. <https://doi.org/10.1108/03090591211220339>.
- Dodd, S., Wilson, J., Karampela, M., Danson, M., 2021. Crafting growth together. *Întreprindere. Reg. Dev.* 33, 789–815. <https://doi.org/10.1080/08985626.2021.1914741>.
- Drakopoulou Dodd, S., Wilson, J., Bhaird, C.M., Bisignano, A.P., 2018. Habitus emerging: the development of hybrid logics and colaborative business models in the Sector irlandez al berii artisanale. *Int. Autobuz mic. J. Res. Entrep.* 36, 637–661. <https://doi.org/10.1177/0266242617751597>.
- Drakopoulou-Dodd, S., McDonald, S., McElwee, G., Smith, R., 2014. O analiză Bourdieuan a autorității și calitative în bursele antreprenoriale. *J. Autobuz mic. Manag.* 52, 633–654.
- Drori, I., Honig, B., Ginsberg, A., 2006. Antreprenoriatul transnațional: spre un cadru teoretic unificator. În: *Academy of Management Annual Meeting Proceedings*, Academy of Management. pp. Q1–Q6.
- Duval-Coutell, N., 2013. Evaluarea impactului programelor de educație antreprenorială: provocări și abordări. *J. Autobuz mic. Manag.* 51, 394–409.
- Fann, K.T., 2012. *Teoria răpirii lui Peirce*. Springer Science & Business Media.
- Feldman, M., Francis, J., Bercovitz, J., 2005. Crearea unui cluster în timp ce construim o firmă: antreprenori și formarea clusterelor industriale. *Reg. Stud.* 39, 129–141. <https://doi.org/10.1080/0034340052000320888>.
- Fisher, G., Kuratko, D.F., Bloodgood, J.M., Hornsby, J.S., 2017. Legitim pentru cine? Provocarea diversității și audienței și a noii legitimități. *J. Autobuz. Ventur.* 32, 52–71. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2016.10.005>.
- Fleetwood, S., 2017. De la instituțiile pieței muncii la un model alternativ de piață a forței de muncă. *Forum Soc. Eco.* 46, 78–103. <https://doi.org/10.1080/07360932.2014.970567>.
- Fligstein, N., McAdam, D., 2015. *A Theory of Fields*. Presa Universității Oxford.
- Fortunato, M.W.P., Alter, T., 2015. Dezvoltarea antreprenoriatului comunitar: o introducere. *Dezvoltator comunitar* 46, 444–455. <https://doi.org/10.1080/15575330.2015.1080742>.
- Friedland, R., Alford, R.R., 1991. *Bringing Society Back in: Symbols, Practices and Institutional Contradictions*. Chicago London University of Chicago Press.
- George, G., Merrill, R.K., Schillebeeckx, S.J.D., 2021. Sustenabilitate digitală și antreprenoriat: cum inovatiile digitale ajută la abordarea schimbărilor climatice și dezvoltare durabilă. *Entrep. Teoria Practică* 45, 999–1027. <https://doi.org/10.1177/1042258719899425>.
- Golsorkhi, D., Leca, B., Lounsbury, M., Ramirez, C., 2009. Analizarea, contabilizarea și demascarea dominației: despre rolul nostru ca savanți ai practicii, practicienii ai științei sociale și intelectuali publici. *Organizația* 16, 779.
- Gray, B., Purdy, J.M., Ansari, S., 2015. De la interacțiunile la instituțiile: microprocesele de încadrare și mecanisme de structurare a câmpurilor instituționale. *Acad. Manag. Apoc.* 40, 115–143. <https://doi.org/10.5465/amr.2013.0299>.
- Greenman, A., 2013. Acțiunea antreprenorială de zi cu zi și integrare culturală: o perspectivă a logicii instituționale. *Întreprindere. Reg. Dev.* 25, 631–653. <https://doi.org/10.1080/08985626.2013.829873>.
- Grinevich, V., Huber, F., Karataşkan, M., Yavuz, Ç., 2019. Antreprenoriatul verde în economia partajată: utilizarea multiplicității de logici instituționale. *Autobuz mic. Eco.* 52, 859–876. <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9935-x>.
- Henry, C., Lewis, K.V., 2023. Arta construcției dramatice: îmbunătățirea dimensiunii contextului în cercetarea antreprenoriatului feminin. *J. Autobuz. Res.* 155, 113440. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.113440>.
- Hill, I., 2018. Cum te-ai pus pe picioare? Luând o perspectivă Bourdieuană către un cadru de negociere a potrivirii strategice. *Întreprindere. Reg. Dev.* 30, 662–696. <https://doi.org/10.1080/08985626.2018.1449015>.
- Hill, I.R., 2020. În centrul atenției colaborările situate ale antreprenorilor artizani din Marea Britanie: prin prisma capitalurilor antreprenoriale și conversației lor. *Int. J. Comportament antreprenorial. Res.* 27, 99–121. <https://doi.org/10.1108/IJEBR-11-2019-0642>.
- Hlady-Rispal, M., Jouison-Laffitte, E., 2014. Metode de cercetare calitativă și cadre epistemologice: o revizuire a tendințelor de publicare în antreprenoriat. *J. Mici Autobuz. Manag.* 52, 594–614. <https://doi.org/10.1111/jbsm.12123>.
- Hoffman, A.J., 2001. Conectarea analizelor organizaționale și a nivel de teren: difuzarea practicii corporative de mediu. *Organ. Mediul* 14, 133–156.
- Huggins, R., Thompson, P., 2015. Cultură și dezvoltare bazată pe loc: o analiză socio-economică. *Reg. Stud.* 49, 130–159. <https://doi.org/10.1080/00343404.2014.889817>.
- Johannisson, B., 2011. Către o teorie practică a antreprenoriatului. *Autobuz mic. Eco.* 36, 135–150. <https://doi.org/10.1007/s11187-009-9212-8>.

- Johnstone, H., Lionais, D., 2004. Comunități și epuizate și întreprinderi în afaceri comunitare: reevaluarea spațiului prin loc. *Întreprindere. Reg. Dev.* 16, 217–233.
- Karataş, Ç., Çakan, M., Chell, E., 2015. Inegalitățile de gen în inovarea academică și întreprindere: o analiză bourdieusiană: inegalități în inovare și întreprindere. *Br. J. Manag.* 26, 109–125. <https://doi.org/10.1111/1467-8551.12020>.
- Karataş, Ç., Çakan, M., Chell, E., 2010. *Nascent Entrepreneurship and Learning*. Editura Edward Elgar.
- Kenis, P., Knoke, D., 2002. Cum rețeaua de câmp organizațional modelează ratele de formare a legăturilor interorganizaționale. *Acad. Manag. Apoc.* 27, 275–293.
- Leca, B., Battilana, J., Boxenbaum, E., 2008. Agenții și instituții: o revizuire a antreprenoriatului instituțional. *Harvard Business School Cambridge, MA*.
- Lefebvre, V., Radu Lefebvre, M., Simon, E., 2015. *Formal Entrepreneurial Networks as Communities of Practice: a Longitudinal Case Study*.
- Leppäaho, T., Pajunen, K., 2018. Distanța instituțională și rețeaua internă organizațională. *Întreprindere. Reg. Dev.* 30, 502–529. <https://doi.org/10.1080/08985626.2017.1407365>.
- Light, I., Dana, L.-P., 2013. Granițele capitalului social în antreprenoriat. *Entrep. Teoria Practică* . 37, 603–624. <https://doi.org/10.1111/etap.12016>.
- Lockett, A., Currie, G., Finn, R., Martin, G., Waring, J., 2014. The influence of social position on sensemaking about organizational change. *Acad. Manag. J.* 57, 1102–1129. <https://doi.org/10.5465/amj.2011.0055>.
- Malecki, E.J., 2012. Capital social regional: de ce contează? *Reg. Stud.* 46, 1023–1039. <https://doi.org/10.1080/00343404.2011.607806>.
- Martí, I., Courpasson, D., Dubard Barbosa, S., 2013. „Living in the fishbowl”. Generarea unei culturi antreprenoriale într-o comunitate locală din Argentina. *J. Autobuz. Ventur.* 28, 10–29. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2011.09.001>.
- McKeever, E., Jack, S., Anderson, A., 2015. Antreprenoriatul încorporat în reconstrucția creativă a locului. *J. Autobuz. Ventur.* 30, 50–65. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2014.07.002>.
- Mellou, E., Ozbilgin, M., 2023. Cum este susținută iluzia egalității de gen în antreprenoriat? O perspectivă bourdieusiană. *J. Manag. Stud. joms.* 12930. <https://doi.org/10.1111/joms.12930>.
- Meyer, J.W., Rowan, B., 1977. Organizații instituționalizate: structura formală ca mit și ceremonie. *A.M. J. Sociol.* 83, 340–363. <https://doi.org/10.2307/2778293>.
- Miller, D., Le Breton-Miller, I., Amore, M.D., Minichilli, A., Corbetta, G., 2017. Logica instituțională, guvernarea și performanța firmei de familie. *J. Autobuz. Ventur.* 32, 674–693. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2017.08.001>.
- Nicolopoulou, K., Lucas, I., Tatli, A., Karatas-Ozkan, M., A Costanzo, L., Öbilgin, M., Manville, G., 2015. Chestionarea legitimității și întreprinderilor sociale prin gramscian și bourdieusiană. *Cazul întreprinderilor sociale britanice. J. Soc. Entrep.* 6, 161.
- Normann, R.H., Johnsen, H., Chr., G., Knudsen, J.P., Vasström, M., Johnsen, I.G., 2017. Apariția leadership-ului regional – o abordare de teren. *Reg. Stud.* 51, 273–284. <https://doi.org/10.1080/00343404.2016.1182146>.
- Oakes, L.S., Townley, B., Cooper, D.J., 1998. Planificarea afacerilor ca pedagogie: limbaj și control într-un domeniu instituțional în schimbare. *Adm. Sci. Q.* 257–292.
- Ouisios, G., Kittler, M., 2018. Mentalitatea antreprenorilor de mediu din Marea Britanie: o perspectivă habitus. *Int. Autobuz mic. J. Res. Entrep.* 36, 285–306. <https://doi.org/10.1177/0266242617739343>.
- Öbilgin, M., Tatli, A., Mary, Q., Nord, W.R., 2005. Eșeu de recenzii de carte: Întelegerea contribuției lui Bourdieu la studiile de organizare și management.
- Pahnke, E.C., Katila, R., Eisenhardt, K.M., 2015. Cine te duce la dans? Modul în care logicile instituționale ale partenerilor influențează inovarea în firmele tinere. *Adm. Sci. Q.* 60, 596–633. <https://doi.org/10.1177/0001839215592913>.
- Patel, P.C., Conklin, B., 2009. Actul de echilibrare: rolul habitus-ului transnațional și al rețelei celor sociale în echilibrarea activității lor antreprenoriale transnaționale. *Entrep. Teoria Practică* . 33, 1045–1078.
- Pret, T., Carter, S., 2017. Importanța „adaptării”: colaborarea și crearea de valoare socială ca răspuns la normele și așteptările comunității. *Întreprindere. Reg. Dev.* 29, 639–667. <https://doi.org/10.1080/08985626.2017.1328903>.
- Pret, T., Shaw, E., Dodd, S.D., 2015. Pictând imaginea completă: conversa capitalului economic, cultural, social și simbolic. *Int. Autobuz mic. J.* 0266242615595450.
- Randerson, K., Bettinelli, C., Fayolle, A., Anderson, A., 2015. Antreprenoriatul familial ca domeniu de cercetare: explorarea contururilor și conținuturilor sale. *J. Fam. Autobuz. Strategia* 6, 143–154. <https://doi.org/10.1016/j.jfbs.2015.08.002>.
- Reay, T., Jaskiewicz, P., Hinings, C.B., 2015. Cum logica familiei, afacerilor și comunității modelează comportamentul firmei familiale și „regulile jocului” într-un domeniu organizațional. *Fam. Autobuz. Rev.* 0894486515577513.
- Rooks, G., Klyver, K., Sserwanga, A., 2016. Contextul capitalului social: o comparație a antreprenorilor rurali și urbani din Uganda. *Entrep. Teoria Practică* . 40, 111–130. <https://doi.org/10.1111/etap.12107>.
- Roundy, P.T., 2019. „Este nevoie de un sat” pentru a sprijini antreprenoriatul: intersecția dinamicii economice și comunitare în ecosistemele antreprenoriale ale orașelor mici. *Int. Întreprindere. Manag. J.* 15, 1443–1475. <https://doi.org/10.1007/s11365-018-0537-0>.
- Roundy, P.T., 2017. Organizații hibride și logica ecosistemelor antreprenoriale. *Int. Întreprindere. Manag. J.* 13, 1221–1237. <https://doi.org/10.1007/s11365-017-0452-9>.
- Roundy, P.T., Brockman, B.K., Bradshaw, M., 2017. Reziliența ecosistemelor antreprenoriale. *J. Autobuz. Ventur. Insights* 8, 99–104. <https://doi.org/10.1016/j.jbv.2017.08.002>.
- Salmon, U., 2016. Argumentarea unui proiect de metode mixte într-o analiză Bourdieusiană a firmelor de familie. *Electron. J. Autobuz. Res. Metodele* 14, 135–146.
- Saxenian, A., 1991. Originile și dinamica rețelei de producție în Silicon Valley. *Res. Pol.* 20, 423–437. [https://doi.org/10.1016/0048-7333\(91\)90067-Z](https://doi.org/10.1016/0048-7333(91)90067-Z).
- Scott, W.R., 1995. *Institutions and Organizations, Foundations for Organizational Science*. London Sage, Thousand Oaks, California c1995.
- Shaw, E., Wilson, J., Pret, T., 2017. Procesul de încorporare a unei firme mici în contextul său industrial. *Int. Autobuz mic. J. Res. Entrep.* 35, 219–243. <https://doi.org/10.1177/0266242616671170>.
- Sieweke, J., 2014. Imitații și procese de instituționalizare – Perspective din teoria practicii lui Bourdieu. *Autobuzul Schmalenbach. Apoc.* 66, 24–42.
- Sklaveniti, C., Steyaert, C., 2020. Reflectă asupra lui Pierre Bourdieu: spre o perspectivă reflexivă pentru studiile antreprenoriale bazate pe practică. *Întreprindere. Reg. Dev.* 32, 313–333. <https://doi.org/10.1080/08985626.2019.1641976>.
- Smets, M., Morris, T., Greenwood, R., 2012. De la practică la domeniu: un model pe mai multe niveluri de schimbare instituțională condusă de practică. *Acad. Manag. J.* 55, 877–904. <https://doi.org/10.5465/amj.2010.0013>.
- Spigel, B., 2013. Abordări bourdieuene ale geografiei culturilor antreprenoriale. *Întreprindere. Reg. Dev.* 25, 804–818. <https://doi.org/10.1080/08985626.2013.862974>.
- Tatli, A., Vassilopoulou, J., Öbilgin, M., Forson, C., Slutskaya, N., 2014. O perspectivă relațională bourdieusiană pentru cercetarea antreprenoriatului. *J. Autobuz mic. Manag.* 52, 615–632. <https://doi.org/10.1111/jsbm.12122>.
- Terjesen, S., Elam, A., 2009. Strategiile de internaționalizare a întreprinderilor transnaționale ale antreprenorilor: o abordare a teoriei practicii. *Entrep. Teoria Practică* . 33, 1093–1120.
- Thompson, N.A., Verduijn, K., Gartner, W.B., 2020. Antreprenoriatul ca practică: fundamentarea teoriilor contemporane ale practicii în studiile antreprenoriale. *Întreprindere. Reg. Dev.* 32, 247–256. <https://doi.org/10.1080/08985626.2019.1641978>.
- Thornton, P.H., Ocasio, W., 2008. Logica instituțională. *Sage Handb. Organ. Institutivism* 840, 99–128.
- Thornton, P.H., Ocasio, W., Lounsbury, M., 2012. The Institutional Logics Perspective: A New Approach to Culture, Structure and Process. *Presă Universității Oxford*.
- Timmermans, S., Tavory, I., 2022. *Data Analysis in Qualitative Research: Theorizing with Abductive Analysis*. University of Chicago Press.
- Tracey, P., Phillips, N., Jarvis, O., 2011. Bridging institutional entrepreneurship and the creation of new organizational forms: a multilevel model. *Organ. Sci.* 22, 60–80. <https://doi.org/10.1287/orsc.1090.0522>.
- Valliere, D., 2017. Modele de credință ale antreprenoriatului: explorarea logicilor interculturale. *Int. J. Comportament antreprenorial. Res.* 23, 245–266. <https://doi.org/10.1108/IJEBR-12-2015-0297>.
- Vershinina, N., Barrett, R., Meyer, M., 2011. Forme de capital, variații intra-etnică și antreprenori polonezi în Leicester. *Muncă. Angaja. Soc.* 25, 101–117.
- Verver, M., Koning, J., 2023. O perspectivă antropologică asupra contextualizării rii antreprenoriatului. *Autobuz mic. Eco.* <https://doi.org/10.1007/s11187-023-00774-2>.
- Vincent, S., Pagan, V., 2019. Agenții antreprenoriale și relațiile de teren: o analiză bourdieusiană realistă. *Zumzet. Relat.* 72, 188–216. <https://doi.org/10.1177/0018726718767952>.
- Wang, Y., 2016. Omologie și izomorfism: Bourdieu în conversație cu noul instituționalism. *Br. J. Sociol.* 67, 348–370.
- Watson, T.J., 2013. Antreprenoriatul în acțiune: reunirea dimensiunilor individuale, organizaționale și instituționale ale acțiunii antreprenoriale. *Întreprindere. Reg. Dev.* 25, 404–422. <https://doi.org/10.1080/08985626.2012.754645>.

- Welter, F., 2011. Contextualizarea antreprenoriatului-provocări conceptuale și căi de urmat. *Entrep. Teoria Practică* . 35, 165–184. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2010.00427.x>.
- Welter, F., Baker, T., 2021. Mutarea contextelor pe drumuri noi: indicii din alte discipline. *Entrep. Teoria Practică* . 45, 1154–1175. <https://doi.org/10.1177/1042258720930996>.
- Welter, F., Baker, T., Wirsching, K., 2019. Trei valori și numărări toare: valul în creștere al contextualizării în cercetarea antreprenoriatului. *Autobuz mic. Eco.* 319. <https://doi.org/10.1007/s11187-018-0094-5>.
- Welter, F., Gartner, WB, 2016. O agendă de cercetare pentru antreprenoriat și context., *Elgar Research Agendas*. Editura Edward Elgar, Cheltenham, Marea Britanie. 2016.
- Wooten, M., Hoffman, AJ, 2016. Domenii organizaționale Trecut, prezent și viitor. *Ross Sch. Autobuz. Pap.*
- Wurth, B., Stam, E., Spigel, B., 2022. Către un program de cercetare a ecosistemului antreprenorial. *Entrep. Teoria Practică* . 46, 729–778. <https://doi.org/10.1177/1042258721998948>.
- Zahra, SA, Wright, M., 2011. Următorul act al antreprenoriatului. *Acad. Manag. Perspectivă* . 25, 67–83. <https://doi.org/10.5465/amp.2010.0149>.
- Zelekha, Y., Avnimelech, G., Sharabi, E., 2014. Instituții religioase și antreprenoriat. *Autobuz mic. Eco.* 42, 747–767. <https://doi.org/10.1007/s11187-013-9496-6>.
- Zhao, EY, Lounsbury, M., 2016. O abordare a logicii instituționale a antreprenoriatului social: logica pieței, diversitatea religioasă și achiziția de resurse prin microfinanțare organizatii. *J. Autobuz. Ventur.* 31, 643–662. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2016.09.001>.
- Zucker, LG, 1977. Rolul instituționalizării în persistența culturală. *A.m. Socio. Rev.* 42, 726. <https://doi.org/10.2307/2094862>.